

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Faust

Citation: Hjortø, Knud: "Faust", i Hjortø, Knud: *Faust*, 1921, s. 164. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_11-shoot-idm139906163628592/facsimile.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Faust

Når du knytter den, er den en blomsterknop, hvoraf der kan udfolde sig mange ting, kortspil og klap, slid og slagsmål. Vær den godt, at den ikke skyder for mange vilde skud, så den kommer til at visne ved det. Men jeg skal ikke opholde dig længere; farvel.

Farvel, gentog den unge karl og blev stående.

Hvad tøver du for? Venter du en gave af en gammel stødder? Du har jo hele din fremtid foran dig som et stort læs, der går af sig selv og trækker dig med. Men jeg skal gi dig noget at tænke over. Tag denne skårede flaske. Hold godt fast ved den; den vil klare din indsigt i mange ting. Tæl alle dens rævner og skår, mens du tænker over din fremtid og venter på din Grete.

Grete — kender du hende?

Henrik svarede ikke; han så på den unge karl, der eftertænksomt stirrede ned på den grønlige glasblomst, som han holdt fast i sin højre hånd; han slap den heller ikke, da han langsomt begyndte at gå.

En tvivler, tænkte Henrik, — igen en tvivler.

Lidt senere kom en ung pige op ad bakken. Da hun var ud for Henrik, så han til hende: Jeg er tørstig; hent mig lidt vand. —

Hun så på ham, først uvillig, så rådvild; derefter så hun sig om og så så: Der er vand derhenne, men jeg ser ikke andet at hente det i end et knækket lerbæger.

Så bring mig vand i det.

Hun gik og kom tilbage med et halvt fad fuldt af vand.

Du er tørstig, så hun medlidende, — men hvorfor ser du hele tiden på mig?

Tak for din venlighed, så han og tog hendes hånd. — Din hånd er blød og fast. Når du lukker den, ligner den en udsprungen blomst, ikke en rose, for om den ved en-